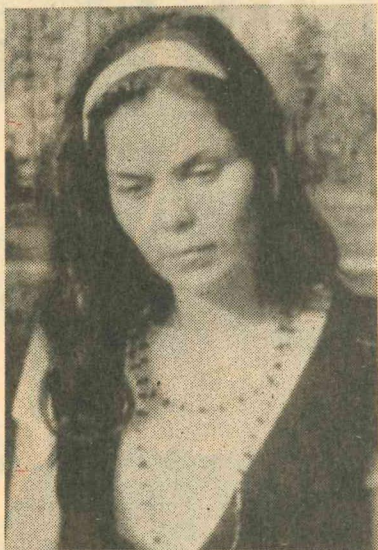

AUSMAI PORMALEI — 50

Ausma Pormale (1939. — 1979.) savās četrās dzejoļu grāmatās atklāja mums savu savdabīgo domāšanas veidu, aicināja ielūkoties dziļāk dabā, saskatīt un novērtēt to, kas mums apkārt. Skaistums, pēc kura tiecas cilvēks, nekad nav izsaprņojams līdz galam.

Augstākie literatūras kursi Maskavā allaž aicināja uz jauniem apvāršņiem. Tos Ausma Pormale aizsniedza ar saviem oriģinālākajiem dzejoļiem. Viņa nekad neaizmirsu savu jaunības sapņu agros rītus pie Daugavas un vidusskolas gadu līdānos.

Jau pēc dzejnieces nāves iznāca piektā grāmata «Zvaigžņu krusts», bet atstātajā literārajā mantojumā ir vēl npublicēti darbi.

KRĀSAS

Brūnsarkana, kaparsārta,
Tumšā samta virvē kārta,
Lauku puķe kapa puķei
Pusē dzīva mēli rāda:
— Kam tu ziedi? Kas tu tāda?
Kāpēc tev tik bāla āda?
Dzīves puķe, nāves puķe
Kīvējas kā vieglas skuķes.